

150 hattaraa

Olipa kerran hattarakone. Sen omisti huvipuistonpitäjä. Jotenpa hattarakone teki hattaraa huvipuistossa.

Hattarakone teki joka päivä vain 150 hattaraa. Joten ei voitu muuta, kun antaa 150 ostajalle hattara. Mutta yhtenä päivänä hattarakone oli mennyt rikki. Se ei tehnyt enää hattaraa ja huvipuisto jouduttiin sulkemaan. Se harmitti hattarakonetta. Miksi minä menin rikki, se sanoi itselleen. Minä aion lähteä, se päätti. Ei minua tarvita enää. Sitten hän alkoi suunnittelemaan lähtöä. Hmm... lähtisinkö bussilla, se mietti. Ei, lähden junalla, se päätti. Milloinkahan seuraava juna lähtisi, hattarakone mietti. Oo... jo tänä iltana. Pitääpä ruveta pakkaamaan. Mitähän pakkaisin, se mietti. Ainakin tämän... ja tämän tietysti pakkaan, hattarakone huudahti. Ja lopulta sillä oli jo matkalaukullinen tavaraa. Ja sitten olikin jo aika lähteä.

Mutta hattarakoneella oli pieni pulma, nimittäin mihin hän lähtisi. Nyt keksin, hän sanoi. Lähden Kontiolahdelle, vaikka Lehmoon. Pitääpä mennä ostamaan lippu. Kun hattarakone oli käynyt ostamassa lipun, niin piti vain odotella juna. Kun juna tuli, hattarakone astui junaan. Junassa hattarakone koitti tehdä hattaraa ja se onnistuikin. Hattarakone oli tosi onnellinen. Jihuuu!, se huudahti ja meni heti kysymään junan kuskilta, että voidaanko kääntyä takaisin. Ja se sopi, hattarakone oli tosi onnellinen. Perillä hattarakone astui junasta ulos ja näki, että kaikkialla oli lappuja, joissa luki: missä olet hattarakone? Hattarakone meni juoksemalla kotiin, ja koputti oveen. Oven avasi huvipuistonpitäjä ja hänellä oli ollut tosi kova ikävä hattarakonetta. Hän sanoi: Hattarakone, onneksi olet täällä. Missä sinä olit? Minulla oli hirveä ikävä sinua. Ja sitten he avasivat yhdessä huvipuiston uudelleen ja tietysti hattarakone teki joka päivä 150 hattaraa.

LOPPU!

Netta 2.1k